

Kedves Olvasóim! Pontosan tíz évvel ezelőtt indult a biroszabolcs.eu honlap, rajta [Az ötödik parancsolat](#)

című kisregényem első, ingyenesen letölthető kiadásával. Ez tehát egyben azt is jelenti, hogy kerek egy évtizede váltottam le kezdeti álnevemet (addig Francis W. Scott néven próbálgattam a szárnyaim), fordultam új témák, új műfajok felé, kezdtem kidolgozni a saját hangomat és stílusomat, immár Bíró Szabolcsként. Rengeteg minden történt azóta, és

Az ötödik parancsolat,

illetve a három különböző kiadásban is megjelent

[Sub Rosa](#)

,
ami akkor nagy mérföldkőnek tűnt, innen nézve már csak egy fiatal, pályakezdő író első néhány lépéseként értékelhető. Mára egyértelmű, hogy ha a

székirodalom

világáról beszélünk, akkor a saját nevem alatt megjelent könyvekről, illetve a 2010 óta eltelt évtized eseményeiről van szó. 2011-ben saját kiadót alapítottam, a Historiumot, ami 2016-ig működött, és rengeteg tapasztalatot, szakmai tudást adott. 2012-ben három könyvem is megjelent az Ulpius-ház könyvkiadónál, ami az első lehetőségem volt arra, hogy a könyveim nagy példányszámban legyenek kint a piacon, és sok olvasóhoz eljussanak. Ugyanebben az évben jelent meg első történelmi regényem, ami mindent megváltoztatott. 2013-ban apa lettem, és ez szintén sokat változtatott rajtam: egészen biztos, hogy az írói világomon is. 2014-ben jelent meg a

[Ragnarök](#)

című regényem, ami egyenes utat jelentett az Athenaeum Kiadóhoz, mely szellemi műhelynek azóta is aktív szerzője vagyok. 2015-ben indult el eddigi leghatalmasabb vállalkozásom, a tizenöt részesre tervezett

[Anjouk](#)

,
melynek azóta már a hatodik része is megjelent. 2016 tavaszán Visegrádon lovaggá ütöttek: az akkor 690 éves Szent György Lovagrend tagja lettem. Abban az évben jelent meg az

Anjouk

harmadik része, és a

[Non nobis Domine](#)

jelentősen átírt, egykötetes kiadása. 2017-ben, még regénysorozatam

[negyedik része](#)

előtt megjelent

[A sárkány, aki nem akart aludni](#)

című mesekönyvem a Manó Könyveknél, majd pedig az

[Elveszett csillagok](#)

című ifjúsági regényem a Főnix Könyvműhely gondozásában, amelyért azon a nyáron megkaptam a tiszteletbeli

Eger Kulturális Nagykövete

címet. 2018-ban az

[Ötvenezetár lándzsa](#)

,
2019-ben pedig a

[Királyok éneke](#)

következett a történelmi regények sorában, melyekkel érzésem szerint ismét sikerült szintet lépnem regényíróként. És hogy mi jön 2020-ban, illetve a következő tíz évben? Amellett, hogy folytatom az

Anjouk

-sorozatot, jó néhány meglepetést is tartogatok az olvasóknak (sőt, az elsővel már idén előrukkolok). Annyit ígérhetek, hogy továbbra is a tőlem telhető legmagasabb színvonalon igyekszem dolgozni: ez az egyetlen, amiből hajszálnyit sem engedek. Legyen hát irodalomban, kiváló olvasmányokban és pozitív élményekben gazdag új esztendőnk! Tartsanak, tartsatok velem a következő évtizedben is!